

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

-----000-----

ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ

ເລກທີ 00467 /ຍທຂ.ກຍນ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15/11/2013.

ບົດແນະນຳເພີ່ມເຕີມ

ກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ

- ອີງຕາມມາດຕາ 19 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ແມ່ນໍ້າຕ່າງໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ(ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 7737/ຍທຂ ລົງວັນທີ 8/06/2010.

- ອີງຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະນຳພາຍໃນກົມ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງຄະນະວິຊາການ ຂະແໜງໂຍທາທິການທາງນໍ້າ.

ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໄດ້ເປັນເອກະພາບກັນຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອອອກບົດແນະນຳລະອຽດບາງມາດຕາຂອງລະບຽບການກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ແມ່ນໍ້າຕ່າງໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ(ສະບັບປັບປຸງ) ດັ່ງນີ້ເນື້ອໃນລຸ່ມນີ້:

ມາດຕາ 3: ການປະສານງານ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

1. ການສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານອຸທິກກະສາດ, ອຸທິກວິທະຍາ, ແຕ້ມແຜ່ນພຽງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່, ເນື້ອທີ່, ຄວາມເລິກ ແລະ ບໍລິມາດຂອງຫີນແຮ່, ຊາຍດິນດຳ ທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນ ນັ້ນ, ແມ່ນກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ, ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມການຈັດລະດັບຂອງການຂຸດຄົ້ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 4 ຂອງລະບຽບການດັ່ງກ່າວ, ສ່ວນຄ່າຊົ່ວເື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລວມທັງອັດຕາກິນຂອງພະນັກງານລັດ ທີ່ລົງມາຮ່ວມເຮັດວຽກໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ແມ່ນຜູ້ປະກອບການດັ່ງກ່າວຮັບຜິດຊອບທັງໝົດ.

2. ການວິໄຈຫີນແຮ່, ຊາຍແລະດິນດຳເພື່ອຊອກຫາອັດຕາສ່ວນເຈືອປົນຂອງແຮ່ທາດອື່ນ: ແມ່ນການເກັບເອົາຕົວຢ່າງຂອງແຮ່, ຊາຍ, ດິນດຳ ທີ່ເຈືອປົນກັນຢູ່ໃນຈຸດຂຸດຄົ້ນ ເພື່ອເອົາໄປວິໄຈຢູ່ຫ້ອງທົດລອງທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານຍອມຮັບຂອງສາກົນໄດ້ ຢູ່ກົມທໍລະນີສາດ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍແມ່ນຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນເຈົ້າການປະສານກັບຂະແໜງທໍລະນີສາດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໄປເກັບເອົາຕົວຢ່າງຢູ່ຈຸດຂຸດຄົ້ນ ຕາມຫຼັກວິຊາການທີ່ລະບຽບການໄດ້ກຳນົດ ຄື: ເຮັກຕາໜຶ່ງຕໍ່ 5 ຕົວຢ່າງ ແລະ ໃນຂະບວນການດຳເນີນການແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງມີບົດບັນທຶກ ເຊັນຮັບຮອງ

ຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຝ່າຍລັດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ລວມທັງແຕ່ລະຕົວຢ່າງຕ້ອງໝາຍຄ່າພິກັດ N, E, ນໍ້າເບີ, ວັນທີ, ຊື່ສະຖານທີ່ ແລະ ອື່ນໆໃສ່ໃຫ້ລະອຽດຈະແຈ້ງ ແລະ ໃຫ້ວິຊາການດ້ານທໍລະນີສາດຜູ້ທີ່ລົງໄປ ເກັບກຳ ເອົາຕົວຢ່າງນີ້ ນຳໄປວິໄຈຢູ່ທີ່ຫ້ອງທົດລອງດ້ວຍຕົນເອງໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ແລະ ຜົນການທົດລອງ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ແມ່ນກົມທໍລະນີສາດ ຫຼື ຫົວໜ້າຫ້ອງທົດລອງຕ່າງໆ ຈະເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ ພ້ອມທັງຄັດຕິດຜົນການທົດ ລອງດັ່ງກ່າວມາພ້ອມໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.

ການກຳນົດໃຫ້ທົດລອງໃນແຕ່ລະຈຸດຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕໍ່ເທື່ອໃນແຕ່ລະປີ ແມ່ນກຳນົດ ເອົາຕາມຂະໜາດຂອງແມ່ນໍ້າ ຫຼື ສາຍນໍ້າຕ່າງໆ ຄື: ແມ່ນໍ້າຂອງ 3 ປີ/ຄັ້ງ, ນໍ້າສາຂາໃຫຍ່ ທີ່ມີຄວາມກວ້າງ ຂອງແມ່ນໍ້າຢູ່ຈຸດຊຸດຄົ້ນນັບແຕ່ 100 ແມັດຂຶ້ນໄປ ແມ່ນ 2 ປີ/ຄັ້ງ ແລະ ຈຸດຊຸດຄົ້ນທີ່ມີຄວາມກວ້າງຂອງແມ່ນໍ້າ ນັບແຕ່ 100 ແມັດລົງມາ ແມ່ນ 1 ປີ/ຄັ້ງ.

3. ການກວດກາ: ແມ່ນການກວດກາ ກ່ຽວກັບການປະກອບເອກະສານການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່-ຊາຍ ໃຫ້ ຖືກຕ້ອງຄົບຊຸດຕາມລະບຽບການຊຸດຄົ້ນວາງອອກ, ການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່ຊາຍຕົວຈິງຢູ່ພາກສະໜາມ, ການເກັບ ກອງໄວ້ ແລະ ການຂາຍຫີນແຮ່ຊາຍໃນສັງຄົມ, ລວມທັງການຂົນສົ່ງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຖານເຕັກນິກ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ກຳນົດໄວ້. ການກວດກາ ແມ່ນກຳນົດແຜນການລົງຕິດຕາມກວດກາປະ ເມີນຜົນ ຂອງຂະແໜງການຂອງລັດເປັນປະຈຳ ບໍ່ໃຫ້ແກ່ຍາວຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະຂັ້ນສູນກາງ ປີລະຄັ້ງ, ແຂວງ 3 ຄັ້ງ/ປີ ແລະ ເມືອງເດືອນລະຄັ້ງ, ໂດຍຜົນຂອງການກວດກາໃນແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງໄດ້ສະຫຼຸບລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ຂອງຕົນຮັບຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິເຊັ່ນ: ເມືອງລາຍງານໃຫ້ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ໃຫ້ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ລາຍງານ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 4. ການຈັດລະດັບຂອງການຊຸດຄົ້ນ

ການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຢູ່ຕາມແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ແມ່ນໍ້າຕ່າງໆ ໃນ ສປປ ລາວ ແບ່ງ ອອກເປັນ 3 ຂະໜາດ ຄື :

ລະດັບ 1: ການຊຸດຄົ້ນຕາມປະເພນີຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອນຳມາໃຊ້ວຽກສ່ວນລວມຂອງບ້ານ ແລະ ຂອງ ສ່ວນຕົວ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຊຸດຄົ້ນແບບປະຖົມປະຖານ(ຍົກເວັ້ນ ເມືອງທົດລອງ 3 ສ້າງຂອງລັດຖະບານ): ໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ປະກອບການຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ໃບສະເໜີໄປຫາຫົວໜ້າຫ້ອງການ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງເມືອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນ ໂດຍຜ່ານການເຫັນດີ ຈາກຂະແໜງ ການພະລັງງານ-ບໍ່ແຮ່ ແລະ ການຕົກລົງທ່ານເຈົ້າເມືອງ, ເພາະວ່າເປັນການຊຸດຄົ້ນເພື່ອນຳໃຊ້ວຽກ ສ່ວນ ລວມ ຫຼື ສ່ວນຕົວ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາໄປຈຳໜ່າຍບໍລິ ການໃນສັງຄົມ, ພ້ອມນີ້ການຊຸດຄົ້ນນີ້ແມ່ນເປັນຂະໜາດ ນ້ອຍທີ່ນຳໃຊ້ພາຫະນະ ເຊັ່ນ: ເຮືອຫາງ, ເຮືອພາຍ, ລົດໂຖນາ, ລົດ 4 ລໍ້, ໃຊ້ແຮງງານຄົນຊຸດ, ຕັກ, ຈິກ ແລະ ຊວ້ານດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ ແລະ ເປັນຈຸດຊຸດຄົ້ນທີ່ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສຶກສາທາງດ້ານ ວິຊາການຊຸດຄົ້ນ, ຖ້າກໍລະນີຈຸດຊຸດຄົ້ນທາກມີແຮ່ ທາດຄຳຕົກຂ້ອນ ແລະ ແຮ່ທາດອື່ນທີ່ມີລາຄາແພງ ແມ່ນຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຊຸດຄົ້ນເດັດຂາດ.

ຖ້າກໍລະນີທາກເຫັນວ່າຈຸດຊຸດຄົ້ນ ຫຼື ການຊຸດຄົ້ນຂອງປະຊາຊົນ ທາກຜິດຕໍ່ລະບຽບການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ກະຊວງ ຍທຂ ວາງອອກ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຈາກສາຍເຫດ ການຊຸດຄົ້ນທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານຂອງຕົນ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ, ຫ້ອງການ ຍທຂ ເມືອງ ຈະເຮັດໜັງສືລາຍງານເຖິງເຈົ້າເມືອງ ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ພວກກ່ຽວຢຸດຕິການຊຸດຄົ້ນທັນທີ.

ລະດັບ 2: ການຊຸດຄົ້ນຂະໜາດກາງ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນນັບແຕ່ 5 ເຮັກຕາລົງມາ (ສຳລັບ ຢູ່ນໍ້າສາຂາ ຫຼື ນໍ້ານ້ອຍ ບໍລິມາດ 50,000 ແມັດກ້ອນລົງມາ): ໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ປະກອບການໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງມີ

ເນື້ອທີ່ສຳປະທານຢູ່ໃນຂົງເຂດບ້ານ ຫຼືເມືອງໃດໜຶ່ງ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 01 ຈຸດ(ແຫ່ງ)ເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າກໍລະນີເກີນ 01 ຈຸດ (ແຫ່ງ) ແມ່ນໃຫ້ເອົາເນື້ອທີ່ສຳປະທານນັ້ນ ມາບວກເຂົ້າກັນເປັນຈຸດດຽວ(ຖ້າເນື້ອທີ່ສຳປະທານເກີນ 5 ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປກໍຈະເປັນລະດັບທີ 3 ຕໍ່ໄປ). ການປະກອບເອກະສານໃຫ້ຄົບຊຸດ ໂດຍຜ່ານຫ້ອງການ ຍທຂ ປະຈຳ ເມືອງ ໄປຫາພະແນກ ຍທຂ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ປະກອບຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ໃບຢັ້ງຢືນຖານະດ້ານການເງິນ ຈາກທະນາຄານຢ່າງຕໍ່າ 200 ລ້ານກີບຂຶ້ນໄປ;
2. ມີນາຍຊ່າງສຳນານງານຢ່າງນ້ອຍ 1 ຄົນຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີປະສົບການໃນການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່ ຊາຍມາກ່ອນຢ່າງນ້ອຍ 2 ປີ;
3. ມີພາຫະນະອຸປະກອນຄົບຊຸດທີ່ມີຄຸນນະພາບ 70% ຂຶ້ນໄປ ເຊັ່ນ: ມີເຮືອດູດບໍ່ເກີນ 700 ແຮງມ້າ, ຕ້ອງມີລົດຕັກ, ລົດຈັກ, ລົດນັ່ງປະເພດລະ 1 ຄັນ ແລະ ມີລົດດາມ 2 ຄັນລົງມາ;
4. ມີເດີນເກັບມ້ຽນແຮ່ຊາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ຢ່າງນ້ອຍ 1 ແຫ່ງ ຂະໜາດ 1,600 ຕາແມັດ;
5. ມີໃບຢັ້ງຢືນຜົນການກວດ ແລະ ວິໄຈເພື່ອຊອກຫາແຮ່ທາດອື່ນ ຈາກຂະແໜງທໍລະນີສາດ;
6. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ປະກອບດ້ວຍແຜ່ນພຽງຈຸດທີ່ຕັ້ງ ຜ່ານການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທາງດ້ານອຸທິກກະສາດ, ອຸທິກວິທະຍາ, ກຳນົດຂອບເຂດ, ເນື້ອທີ່, ບໍລິມາດ ແລະ ວິທີການຂຸດຄົ້ນ ຈາກຂະ ແໜງໂຍທາທິການທາງນໍ້າ;
7. ມີບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ລະດັບ 3: ການຂຸດຄົ້ນຂະໜາດໃຫຍ່ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນເກີນ 5 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ ການ ປະກອບເອກະສານຄົບຊຸດ ໂດຍຜ່ານພະແນກ ຍທຂ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ໄປຫາ ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ ແລະ ປະກອບຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

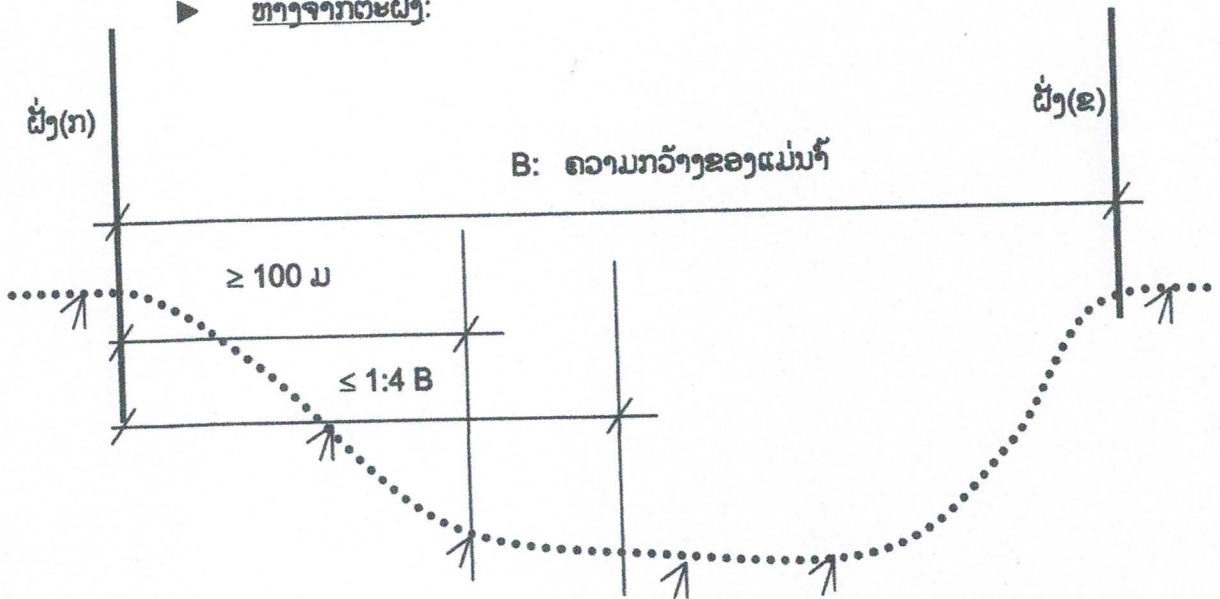
1. ໃບຢັ້ງຢືນຖານະດ້ານການເງິນ ຈາກທະນາຄານຢ່າງຕໍ່າ 500 ລ້ານກີບ;
2. ມີປະສົບການ ໃນການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່ຊາຍມາກ່ອນ ຢ່າງນ້ອຍ 3 ປີ ຫຼືມີນາຍຊ່າງສຳນານ ງານຢ່າງນ້ອຍ 2 ຄົນຂຶ້ນໄປ;
3. ມີພາຫະນະອຸປະກອນຄົບຊຸດ ຈຳນວນ 2 ຊຸດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ 70% ຂຶ້ນໄປ ເຊັ່ນ: ມີເຮືອດູດບໍ່ເກີນ 700 ແຮງມ້າ, ກໍລະນີຖ້າຢາກນຳໃຊ້ເຮືອດູດ ເກີນກວ່າແຮງມ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນີ້ ແມ່ນໃຫ້ໄປຂໍໃບອະນຸຍາດ ນຳ ພະແນກ ຍທຂ ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງສາກ່ອນ, ຕ້ອງມີລົດຕັກ, ລົດຈັກ, ລົດນັ່ງ ປະເພດລະ 1 ຄັນ ແລະ ມີລົດດາມ 2 ຄັນຂຶ້ນໄປ;
4. ມີເດີນເກັບມ້ຽນແຮ່ຊາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ຂະໜາດ 3,200 ຕາແມັດ ຂຶ້ນໄປ;
5. ມີໃບຢັ້ງຢືນຜົນການກວດ ແລະ ວິໄຈເພື່ອຊອກຫາແຮ່ທາດອື່ນ ຈາກຂະແໜງ ທໍລະນີສາດ;
6. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ທີ່ປະກອບດ້ວຍແຜ່ນພຽງຈຸດທີ່ຕັ້ງ ຜ່ານການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທາງດ້ານອຸທິກກະສາດ, ອຸທິກວິທະຍາ, ກຳນົດຂອບເຂດ, ເນື້ອທີ່, ບໍລິມາດ ແລະ ວິທີການຂຸດຄົ້ນ ຈາກຂະ ແໜງໂຍທາທິການທາງນໍ້າ;
7. ມີບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 5 : ຫຼັກການລວມກ່ຽວກັບຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ

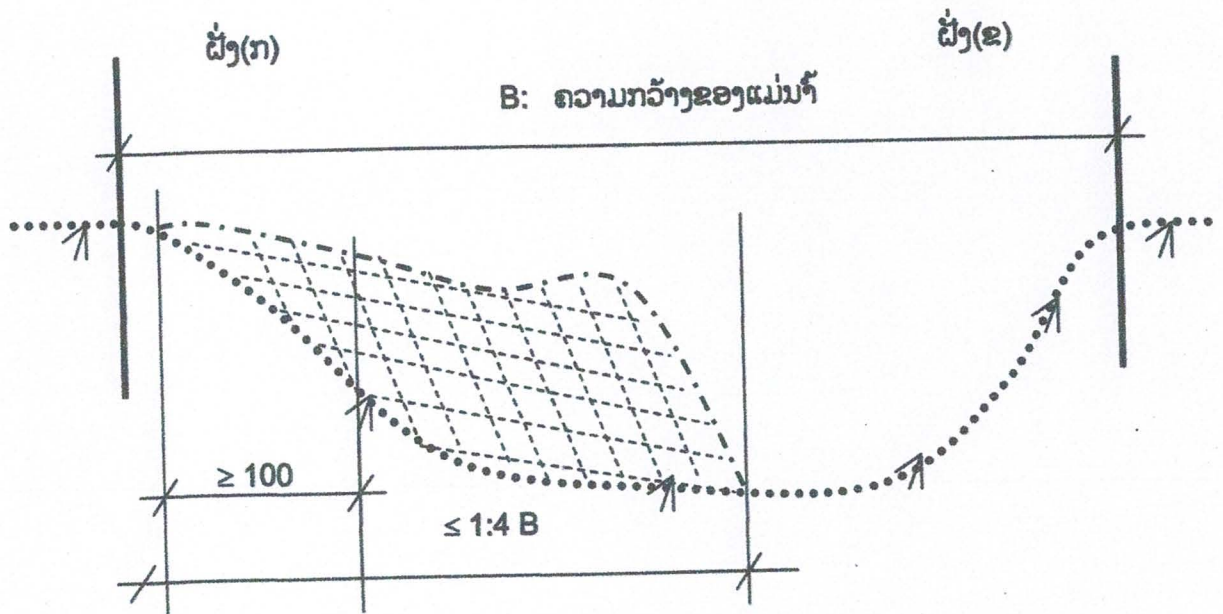
1. ຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນ ຕ້ອງຢູ່ໃນເຂດນ້ຳແດນດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ຫ່າງຈາກບໍລິເວນຕ່າງໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1.1 ສຳລັບແມ່ນ້ຳຂອງ: ຕ້ອງຫ່າງຈາກຫົວດອນ ແລະ ຫາງດອນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 1,000 ແມັດຂຶ້ນໄປ, ສ່ວນກາງດອນ ຫຼື ຫາດ ແລະ ຕະຝັງທີ່ວໄປ ຕ້ອງມີໄລຍະຫ່າງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 100 ແມັດຂຶ້ນໄປ ແລະ ບໍ່ເກີນ 1/4 ຂອງຄວາມກວ້າງຂອງແມ່ນ້ຳ. ມີຮູບສະເກັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

► ຫ່າງຈາກຕະຝັງ:

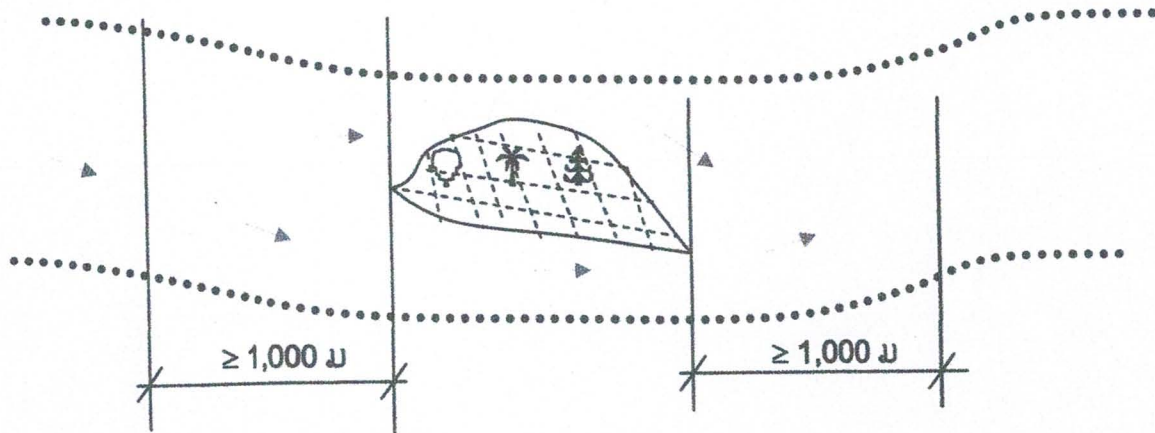
► ຫ່າງຈາກ ຫາດ:(ຈາກ 4 ດ້ານ: ດ້ານເໜືອ, ໃຕ້, ຕາເວັນຕົກ ແລະ ດ້ານຕາເວັນອອກ)

▶ ຫ່າງຈາກຫົວ ແລະ ຫາງດອນ:

ດ້ານເໜືອ
(ຫົວດອນ)

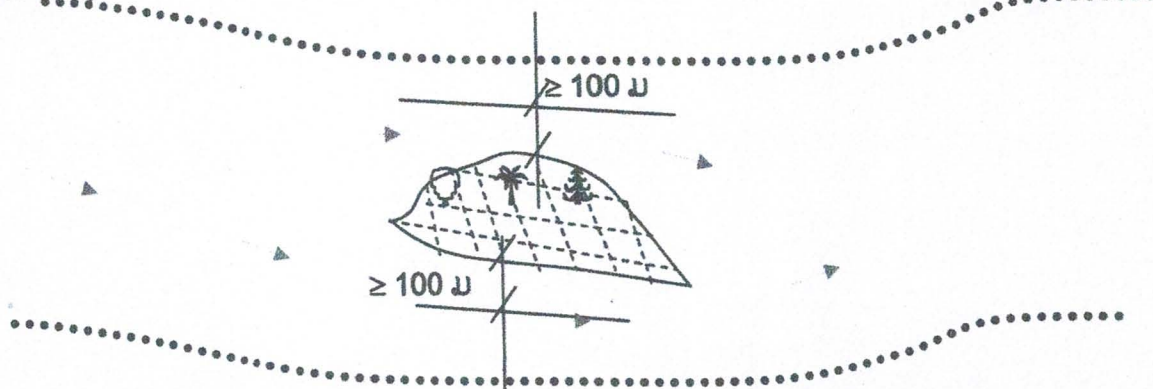
ດ້ານໃຕ້
(ຫາງດອນ)

▶ ຫ່າງຈາກກາງດອນ:

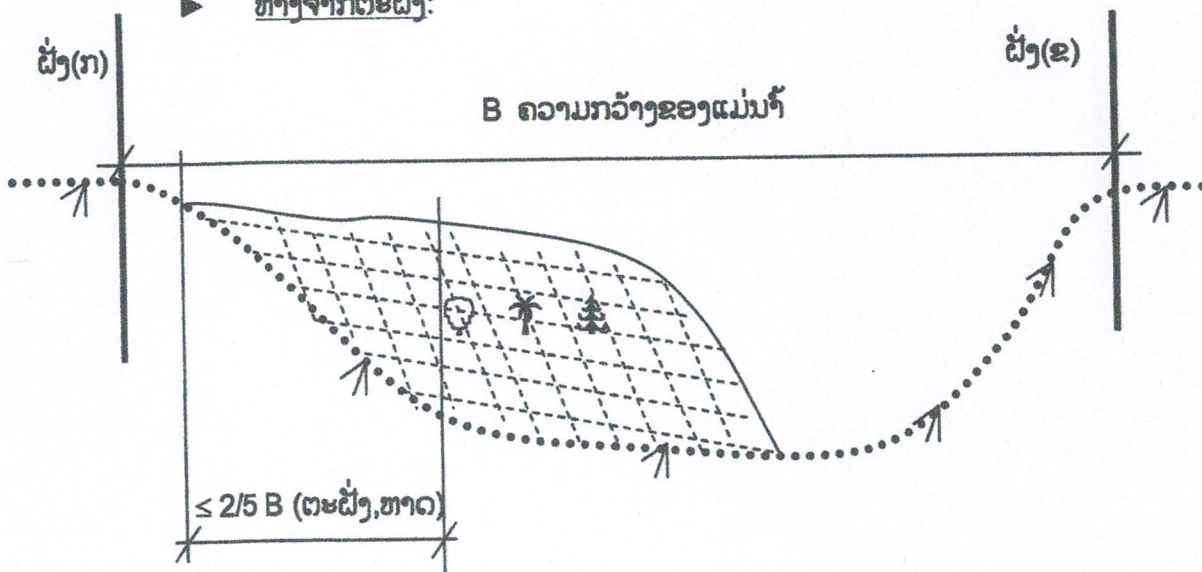
ດ້ານເໜືອ
(ຫົວດອນ)

ດ້ານໃຕ້
(ຫາງດອນ)

1.2 ສຳລັບນ້ຳສາຂາຂອງແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳອື່ນໆ: ຕ້ອງຫ່າງຈາກຫົວດອນ ແລະ ຫາງດອນ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 500 ແມັດຂຶ້ນໄປ, ສ່ວນກາງດອນ ຫຼື ຫາດ ແລະ ຕະຝັງບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2/5 ຂອງຄວາມກວ້າງ ຂອງແມ່ນ້ຳ. ມີຮູບສະເກັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

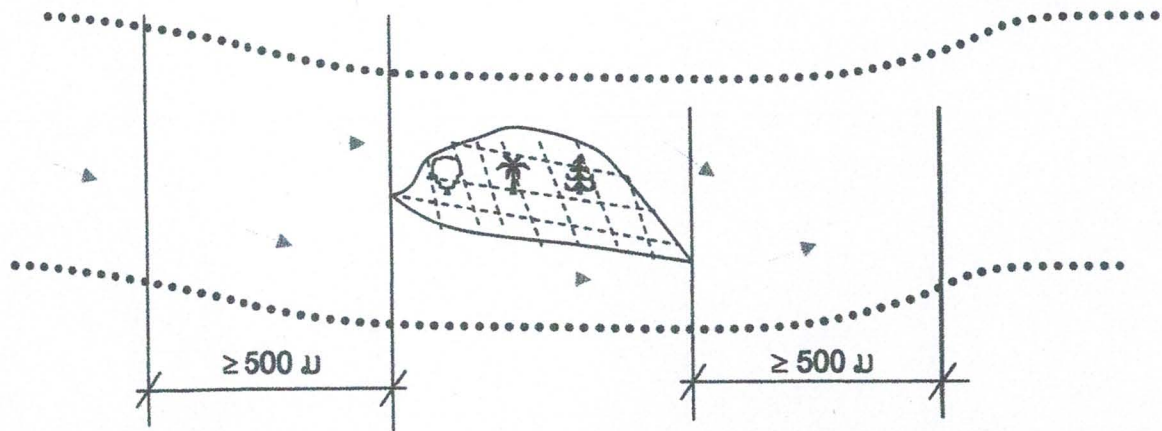
▶ ຫ່າງຈາກຕະຝັງ:

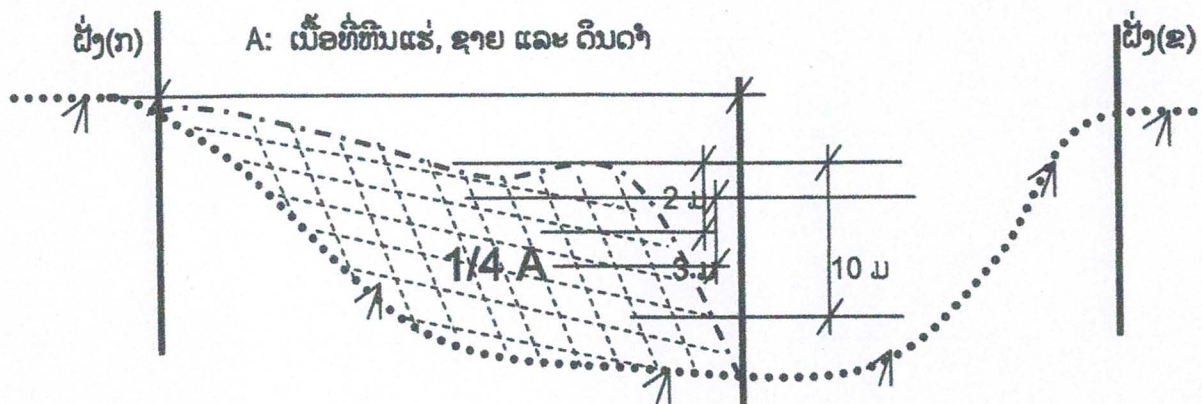
► ຫ່າງຈາກຫົວ ແລະ ຫາງດອນ:

ດ້ານເໜືອ
(ຫົວດອນ)

ດ້ານໃຕ້
(ຫາງດອນ)

1.3 ເນື້ອທີ່ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕ້ອງມີເນື້ອທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດບໍ່ເກີນ 1/4 ຂອງເນື້ອທີ່ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ, ທັງໝົດທີ່ປະກົດຢູ່ບໍລິເວນຈຸດກຳນົດການຂຸດຄົ້ນນັ້ນ; ຊາຍ: ຕ້ອງຢູ່ໃນລະດັບຄວາມເລິກບໍ່ເກີນ 2 ແມັດ, ຫີນແຮ່ ບໍ່ເກີນ 10 ແມັດ ແລະ ດິນດຳບໍ່ເກີນ 3 ແມັດ. ມີຮູບສະເກັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ມາດຕາ 6 : ລະບຽບການລວມກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ

ຢູ່ໃນຂໍ້ 2 ທີ່ຂຽນວ່າ: ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕ້ອງດຳເນີນການໃນເວລາແຕ່ 6:00 ໂມງ ຫາ 18:00 ໂມງ ຂອງແຕ່ລະວັນ ໃນລະຫວ່າງເດືອນພະຈິກ ຫາເດືອນມິຖຸນາ ຂອງແຕ່ລະປີເທົ່ານັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ: ຜູ້ປະກອບການຕ້ອງຂຸດຄົ້ນ ໃນຕອນເຊົ້າເລີ້ມຕົ້ນແຕ່ 6:00 ໂມງ ບໍ່ໃຫ້ດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນກ່ອນເວລາ 6:00 ໂມງເຊົ້າ, ບໍ່ໃຫ້ຂຸດຄົ້ນເກີນ 18:00 ໂມງ ແລະ ນອກລະດູການແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຂຸດຄົ້ນກ່ອນເດືອນພະຈິກ ແລະ ກາຍເດືອນມິຖຸນາຂອງແຕ່ລະປີ, ຖ້າກໍລະນີຜູ້ປະກອບການຫາກມີຈຸດປະສົງ ຢາກຈະຂຸດຄົ້ນນອກຈາກເວລາ ແລະ ລະດູການທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ຂຽນໃບສະເໜີ ຫຼື ຄຳຮ້ອງ ໄປຫາຂັ້ນເທິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຜ່ານການເຫັນດີຈາກປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ ແລະ ຍັງຍືນຈາກນາຍບ້ານທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນຂົງເຂດນັ້ນ, ຕ້ອງມີສັນຍາລະຫວ່າງໂຄງການຂອງລັດທີ່ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ ກັບຜູ້ປະກອບການຂຸດຄົ້ນ ແລ້ວສົ່ງມາໃຫ້ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເພື່ອຈະແຕ່ງຕັ້ງຄະນະວິຊາການ ຄປຂຫ ຂັ້ນສູນກາງມາສົມທົບ

ໃນການພິຈາລະນາຂັ້ນຕອນອະນຸຍາດຕໍ່ໄປ (ສຳລັບການຂຸດຄົ້ນນອກລະດູການ, ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງໄດ້ປະກອບ ເອກະສານຊ້ຳສູດບໍ່ໃຫ້ກາຍ 30 ວັນພາຍໃນເດືອນມີຖຸນາຂອງແຕ່ລະປີ)

ມາດຕາ 7 : ການກຳນົດຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່

ຂັ້ນຕອນທຳອິດແມ່ນຂະແໜງ ຍທຂ ຕ້ອງດຳເນີນການແມ່ນການລົງສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານ ອຸທິກກະສາດ, ອຸທິກວິທະຍາ ແລະ ແຕ້ມແຜ່ນພຽງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່, ລວມທັງເນື້ອທີ່, ຄວາມເລິກ ແລະ ບໍລິມາດຂອງຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ:

- ພະແນກ ຍທຂ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການເພື່ອສະເໜີໃຫ້ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມໃນການກຳນົດຈຸດຂຸດຄົ້ນ ໂດຍສະເພາະຈຸດທີ່ມີເນື້ອທີ່ນ້ອຍກວ່າ 5 ເຮັກຕາລົງມາ ແລະ ຖ້າກໍລະນີຫາກມີຈຸດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ກັບເສັ້ນຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ເປັນຈຸດທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ແທດເໝາະ ກັບລະບຽບການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ, ດິນດຳ ທີ່ກະຊວງ ຍທຂ ວາງອອກ ແມ່ນໃຫ້ສະເໜີກົມໂຍທາທິການທາງນຳກະຊວງ ຍທຂ ເຂົ້າຮ່ວມນຳ ເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂທາງດ້ານເຕັກນິກ.

- ສ່ວນຈຸດໃດທີ່ມີເນື້ອທີ່ຂຸດຄົ້ນ ຫຼາຍກວ່າ 5 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ຂະແໜງຄຸ້ມຄອງທາງນຳ, ພະແນກ ຍທຂ ຂອງແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ສະເໜີໃຫ້ກົມໂຍທາທິການທາງນຳ, ກະຊວງ ຍທຂ ເປັນເຈົ້າການ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງຄະນະວິຊາການ ຄປຂຫ ຂັ້ນສູນກາງ ລົງມາສົມທົບກັບຂັ້ນ ຄປຂຫ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮ່ວມກັນກຳນົດຈຸດຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນຕ່າງໆກ່ອນອອກໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ.

- ໃນຂະນະທີ່ຮ່ວມກັນ ລົງໄປກຳນົດຈຸດຂຸດຄົ້ນໃຫ້ກັບຜູ້ປະກອບການນັ້ນ, ແມ່ນໃຫ້ເກັບເອົາຕົວຢ່າງຂອງຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ໄປໃຫ້ກົມທໍລະນີສາດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ວິໄຈຫາແຮ່ທາດອື່ນ ຕາມມາດຕາ 8 ແລະ 11 ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ຖ້າຫາກບໍ່ພົບແຮ່ທາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ແລະ ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຈາກກົມດັ່ງກ່າວແລ້ວ, ຂະແໜງຄຸ້ມຄອງທາງນຳ, ພະແນກ ຍທຂ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ກົມໂຍທາທິການທາງນຳ ກະຊວງ ຍທຂ ຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຂຸດຄົ້ນ ໄດ້ດຳເນີນການລົງສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານອຸທິກກະສາດ, ອຸທິກວິທະຍາ, ແຕ້ມແຜ່ນພຽງ, ກຳນົດເນື້ອທີ່, ຄວາມເລິກ ແລະ ບໍລິມາດ ຂອງຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ແລ້ວຈຶ່ງອອກໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ທາງດ້ານວິຊາການໃຫ້.

ມາດຕາ 14: ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ປະກອບການທີ່ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ທາງດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນ:

ມີສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ເໝາະສົມ, ບໍ່ສ້າງມົນລະພິດ ແກ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບໍ່ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແກ່ການສັນຈອນ ໝາຍຄວາມວ່າ: ຜູ້ປະກອບການຕ້ອງມີ ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນເປັນຂອງຕົນເອງ ໂດຍໃຫ້ມີເນື້ອທີ່ພຽງພໍຕາມບໍລິມາດທີ່ຈະເກັບມ້ຽນໄວ້ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດໄດ້ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ ດັ່ງມີລາຍລະອຽດຄື:

1). ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນແຮ່ຊາຍ:

- ຕ້ອງຫ່າງຈາກເສັ້ນທາງຫຼວງແຫ່ງຊາດ ຢ່າງນ້ອຍ 50 ແມັດຂຶ້ນໄປ;
- ຕ້ອງຫ່າງຈາກເສັ້ນທາງອື່ນໆ ລວມທັງເສັ້ນທາງຊອຍ ຢ່າງນ້ອຍ 30 ແມັດຂຶ້ນໄປ;
- ຕ້ອງຫ່າງຈາກບ້ານ, ເຮືອນ ແລະ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆຂອງປະຊາຊົນ ຢ່າງນ້ອຍ 500 ແມັດຂຶ້ນໄປ;
- ຕ້ອງຫ່າງຈາກໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ ແລະ ສະຖານທີ່ສຳຄັນທາງດ້ານສາສະໜາ 1,000 ແມັດຂຶ້ນໄປ.

2). ເຕັກນິກການເກັບມ້ຽນແຮ່ຊາຍ:

- ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນຫີນແຮ່ຊາຍ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ຢູ່ບ່ອນທີ່ໂລ່ງ ເປົ່າຫວ່າງແບບບໍ່ມີຕົ້ນໄມ້ ແລະສິ່ງກັ້ງບັງ;
- ຕ້ອງໃຫ້ມີຮົ່ວອ້ອມ ແບບເປັນສິ່ງກັ້ງບັງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລົມພັດປົວໄປໃສ່ບ່ອນອື່ນ;
- ກອງຫີນແຮ່ ຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ສູງເກີນ 10 ແມັດ ແລະ ກອງດິນຊາຍ ບໍ່ໃຫ້ສູງເກີນ 5 ແມັດ;
- ກໍລະນີສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນຫີນແຮ່ຊາຍຫາກຢູ່ບ່ອນດຽວກັນ ຕ້ອງເອົາຫີນແຮ່ຢູ່ນອກ ແລະ ຊາຍຕ້ອງກອງໄວ້ຢູ່ເບື້ອງໃນສະເໝີ, ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນກະແສລົມພັດປົວໄປໃສ່ບ່ອນອື່ນ.

3). ການຂົນສົ່ງຫີນແຮ່-ຊາຍ-ດິນດຳ:

- ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບສ້ອມແປງເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງຫີນແຮ່ຊາຍໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ;
- ລົດຂົນສົ່ງຫີນແຮ່ຊາຍ ຕ້ອງມີຜ້າປັດປົກຄຸມຢ່າງແໜ້ນໜາຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮ່ຍ ໃນບໍລິເວນ ການຂົນສົ່ງ ໂດຍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂົນສົ່ງແຫ່ງຊາດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
- ລົດຂົນສົ່ງຫີນແຮ່ຊາຍ ຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຂີ້ຕົມເປີະເປື້ອນຕິດຕີນລົດ ກ່ອນແລ່ນຜ່ານຕົວເມືອງ ທີ່ເປັນເສັ້ນທາງບູຢາງ ແລະ ບູເບຕົງ.

ມາດຕາ 16 : ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ

ຢູ່ໃນຂໍ້ 1: “ເອົາໃບອະນຸຍາດຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້” ໝາຍຄວາມວ່າ: ຫ້າມບຸກຄົນ ຫຼືນິຕິບຸກຄົນ ເອົາໃບອະນຸຍາດ ຫຼືໃບຢັ້ງຢືນຕ່າງໆຂອງຕົນທີ່ໄດ້ຮັບ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອະນຸຍາດ ຫຼື ຢັ້ງຢືນໃຫ້; ເອົາໄປໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບສິດໃນການພິຈາລະນາຂຸດຄົ້ນ ເຊັ່ນ: ບຸກຄົນ ຫຼືນິຕິບຸກຄົນທີ່ກະທຳຜິດຕໍ່ລະບຽບການຂຸດຄົ້ນ, ເຄີຍຖືກປະຕິບັດວິໄນມາກ່ອນ ແລະ ບຸກຄົນ ຫຼືນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນສັນຊາດລາວ ຫຼືເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 18 : ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

“ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບການສະບັບນີ້ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ, ປັບໃໝ ຫຼືຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ລວມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ, ນອກຈາກນີ້ກໍ່ອາດຈະຖືກປະຕິບັດໂທດເພີ່ມອີກ ເຊັ່ນ: ຖືກງົດການດຳເນີນກິດຈະການ, ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນ, ໃບຢັ້ງຢືນ ຫຼືໃບອະນຸຍາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ” ໝາຍຄວາມວ່າ: ຖ້າລະເມີດລະບຽບການສະບັບນີ້ ໃນກໍລະນີເບົາ ພະແນກ ຍທຂ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ກົມໂຍທາທິການທາງນ້ຳ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຈະໄດ້ຮຽກຮ້ອງ ຫຼື ເຮັດໜັງສືແຈ້ງການໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຂຸດຄົ້ນມາຕັກເຕືອນ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຂຽນໃບສຳຫຼວດຕົນເອງ ທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ເກີນເຖິງ 2 ຄັ້ງ, ຖ້າເກີນ 2 ຄັ້ງຂຶ້ນໄປຜູ້ກ່ຽວຈະໄດ້ຖືກປັບໃໝ ຍ້ອນວ່າ: ດຳເນີນການ ຂຸດຄົ້ນໂດຍບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເຕັກນິກການຂຸດຄົ້ນ, ການເກັບມ້ຽນ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ລະບຽບການໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ 10% ຕາມມູນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ຖືກລົງໂທດ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ຖ້າຜູ້ປະກອບການທາກລະເມີດລະບຽບການສະບັບນີ້ ໃນກໍລະນີໜັກ ພະແນກ ຍທຂ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ກົມໂຍທາທິການທາງນ້ຳ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຈະໄດ້ມອບໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໄກ່ເກ່ຍແລະປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ, ພ້ອມນີ້ ຜູ້ກ່ຽວກໍ່ຈະຖືກງົດການດຳເນີນກິດຈະການ ຫຼືຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດ ດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນຢ່າງບໍ່ມີຂໍ້ຕໍ່ລອງໃດອີກ.

ການປະກອບເອກະສານ

ຜູ້ຂໍອະນຸຍາດການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານຕາມແບບ ຟອມລະອຽດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໃບສະເໜີ ຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່-ຊາຍ-ດິນດຳ ຂອງຜູ້ປະກອບການ (ຜ່ານນາຍບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ)
2. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່(ອາຍຸນຳໃຊ້ບໍ່ເກີນ 3 ເດືອນ) ແລະ ປະຫວັດຫຍໍ້ຂອງຜູ້ປະກອບການ.
3. ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດຈາກຂະແໜງການອຸດສະຫະກຳການຄ້າ.
4. ໃບທະບຽນອາກອນ ຈາກຂະແໜງການອາກອນ.
5. ບັນຊີພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ສຳເນົາໃບກວດກາເຕັກນິກຂອງພາຫະນະ.
6. ບັນຊີລາຍຊື່ພະນັກງານ ແລະ ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການຂອງຜູ້ປະກອບການ.
7. ແບບຟອມສັງລວມທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງຜູ້ປະກອບການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ.
8. ໃບຢັ້ງຢືນການກວດກາຂອງແຮ່ທາດ ຂອງຂະແໜງ ທໍລະນີສາດ ແຂວງ/ນວ.
9. ໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານເຕັກນິກ ຂອງຫ້ອງການ ຄປຂຫ ຂັ້ນສູນກາງ/ທ້ອງຖິ່ນ ແຂວງ/ນວ.
(ບົດວິພາກເຕັກນິກ ຂອງຜູ້ສຳປະທານ: ສຳຫຼວດດ້ານອຸທິກກະສາດ, ອຸທິກວິທະຍາ ຢູ່ຈຸດທີ່ຕັ້ງ ເຂດຂໍສຳປະທານຂຸດຄົ້ນ ຕາມຫຼັກວິຊາການຂອງຂະແໜງທາງນີ້ ພ້ອມທັງແຕ້ມແຜ່ນພຽງເຂດ ພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນ, ກຳນົດບໍລິມາດ, ເນື້ອທີ່, ວິທີການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ອື່ນໆ).
10. ໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງຂະແໜງສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ ຂອງແຂວງ/ນວ.
11. ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ(ເມືອງ, ແຂວງ, ສູນກາງ).
12. ສຳລັບການສືບຕໍ່ຂຸດຄົ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຕ້ອງສະຫຼຸບບໍລິມາດ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ຂອງ ຕົນ ຄັດຕິດມາພ້ອມກັບໃບສະເໜີຂໍສືບຕໍ່ໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.

(ມີລາຍລະອຽດຕາມເອກະສານບາງຕົວຢ່າງຄັດຕິດມາພ້ອມນີ້)

ດັ່ງນັ້ນ, ກົມໂຍທາທິການທາງນັ້, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ອອກຂໍ້ແນະນຳເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອໃຫ້ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີສິນໃຈໃນການປະກອບການຂຸດຄົ້ນວັດສະດຸດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ.

ຫົວໜ້າກົມ

ຮຸ່ງຫ້າ ແສງເມືອງ